

దానీ పిల్ల

‘డబ్బు దండిగావుంటే వారు బాగా తినొచ్చు, రోజూ నాలుగుసార్లు సినిమాలు చూడొచ్చు, విలువయిన వలువలు ధరించవచ్చు, మరి చిత్త మొచ్చినట్టు విహరించవచ్చు. ఎవరోద్దంటారు!—కాని, లోకువయినంతమాత్రాన నిర్దనులైన నిరపరాధుల అనువులను బలిగొనటం యేమంత భావ్యమైనపని?—అయితే పేదలతో ప్రభువులు చెలగాటా లాడ్డానికి సంఘం దోహదం చేస్తుంది. ఇంతకీ, వారు ఐశ్వర్య మంటులూ—’

రచయిత :

‘బాబు బి’

మావాడుకదా అనిచెప్పి యా ధార్మ్యం మరుగుపరచటానికి నాకు మనస్కరించకండా వుంది. ఆ విషయం నా కిప్పటికీ గుండెల్లో మెదుల్తూనే వుంటుంది.

‘లా’ చదువుకోసం మావాడు కుటుంబసహితంగా తిరువాన్కూరు వెళ్లాడు, ఆ సంవత్సరం.

మలయాళీ దేశంలో మహాచక్కటి పిల్లలుంటారని అంతకు ముందు వింటూవచ్చాడు మావాడు. ఈ చదువు అక్కడ సాగించటంలో మలయాళీ పిల్లల్నికూడా ఒకచూపు చూడవచ్చుననేది అతగాని మనస్సులోని వుద్దేశాల్లో ఒకటైతే వివ్రుణ్ణావు.

కాపరం అంటూ పెట్టాక పని

మనిషి ఉండక తప్పదుకద! మా వాళ్ళ అదృష్టంకొద్దీ ఒక నీటయిన నిండు పగహారేళ్ళ జవ్వని కొలువుకి కుదురుకుంది. ఆ పిల్ల రూపవతి మాత్రమే కాదు. ఆమె నాల్గవ ఫారంవరకూ చదువుకున్న విద్యావతి. పేరు ‘జలజ’.

వృత్తి యేదయినా నిజాయితీ ప్రధానమైన జాతి అది. అంతే కాని చేసే పనికి నైచ్యతను ఆపాదించే గుణం లేదు వాళ్ళకి, అంచేతనే, ఒకరింట్లో పనిమనిషిగా కదరటానికి అంత చదువుండికూడా ఆ వయసులో సం దేహించనేలేదు జలజ.

ప్రవేశించింది మొదలుకుని, ఆ యింటిలో ఒక తెగా మెలగుతూ,

మావాళ్ళకి ఆడపిల్ల లేని లోపం తీర్చింది.

జలజ తల్లి శతవృద్ధు. ఆమె చెన్నాపట్టణంలో ఒక రింటదాది.

* * *

చెప్పాద్దూ!—

మావాళ్లు మంచి ఐశ్వర్యవంతులు.

గొప్పవాళ్లు.

శ్రీమంతులు.

సామంతులు.

పెద్దయింటివాళ్లు.

వాళ్ళ ఐశ్వర్య మదానికి విరుగుడు అగుపడదు. వాళ్ళ నిరంకుశ తను ‘నిమ్మకు నీరోసివట్లు’ సాగనిస్తుంది నీతిమాలిన సంఘం.

వాళ్లు మత్తెక్కి చేసే వికారపు చేష్టల్నిటికీ జేజేలు కొడుతుంది కాసుకి ఆశపడే వాడులోకం.

‘రో’ అంటే కోటిమంది బల గం. వాళ్ళ పలుకుబడి మేరలేనిది. వాళ్ళేమన్నా చెల్లిపోతుంది, ఏం చేసినా పరిసిబారిపోతుంది. వాళ్ళ కత్తికి అడ్డులేదు. వాళ్ళమాటకి తిరుగులేదు. ఇంతకీ, వాళ్లు ఐశ్వర్యవంతులూ...

* * *

అమ్మగారి మొహం అస్తమానం ధుమధుమలామతూనే వుంటుంది. అందులోనూ మెత్తని వాళ్ళని చూస్తే ఆనిడకి మరీ నిమ్మ పొద్దున్నునే ఆమె పనిపట్టి పని వెతుక్కుంటూంది.

అతి వినయంతో వచ్చి ఎదట నిలబడింది జలజ.

అమ్మగారు :— ఏం? ఎందుకూ?

“మా అమ్మకి నుస్తీగా వుంది, రమ్మని వుత్తర మొచ్చిందండి. రేపటిరోజున ప్రయాణమండి, జీతం దయచేస్తారంటే...”

“జీ - తం...! యివ్వక పారిపోతారుకాబోలు...”

“అది కాదండమ్మా...”

“చశ్ - భడవా!... రేపిస్తాం, ఫో...”

మొహం దించుకుని వెళ్ళిపోబోతుంది జలజ. అయినా మళ్ళీ ఒక్కసారి అడిగేసి పోదామా అన్నట్టుగా గుమ్మందగ్గిరే కాళ్ళేపు నిలబడింది. చూసి చూసి వెళ్ళిపోయింది.

ఇంతలో, ఆ తెగ వెతుక్కొంటున్న అమ్మగారు గదంతా తలకిందు చేసి, కలియవెడికి, వస్తువాహనా లుండే పెట్టెవంక ఇట్టై చూసి—

“యేమయిందీ!” అంటూ రంకె వేసింది.

మళ్ళీ బహుశా జలజను వెనక్కు పిలుద్దామా అని కాబోలు, అటు యిటు చూసింది, కాని జలజ వెళ్ళిపోయి చాలాసేపయిన సంగతి గురుతోచ్చి, తీవ్రమయిన ఆలోచనలోపడింది.

* * *

చూస్తే, జీతపురాళ్లు చేతులో

పడలేదు. రాత్రికి ప్రయాణం పెట్టుకున్నదాయె. ఎట్లారా భగవంతుణ్ణా అని పరిపరి విధాల యోజిస్తూంది జలజ—ఇంటిదగ్గర.

ఇంతలో గుమ్మంలో కారు చప్పుడు! స్వాప్నికావస్థనుంచి లేచి, ఆ వచ్చిందెవరో చూడబోయింది. చూస్తే, అమ్మగారే!

“ఆహా, తల్లికి యెంత దయ! కోప్పడినప్పుడు కోప్పడినా ఆపడలో ఆదుకునే మాలక్ష్మి అమ్మగారు గాక మరెవరు, రైలుకెళ్లాలి గదా అనిచెప్పి, జీతం స్వయంగా చేతపట్టుకొచ్చారు గామోసు!...” అని ఈమోస్తరుగా లిప్తకాలంలో జలజకు ఎన్నో ఊటలూరేసినయి.

అమ్మగారి వెంట అయ్యగారు, ఆయన వెంట ఒక పోలీస్ సార్జెంటూ దిగారు. జలజ ఆశ్చర్యానికి మేరలేదు.

అమ్మగారు :— ఇదిగో, ఈ అమ్మాయే.

జలజ బిక్కజచ్చిపోయింది.

“ఏమిటండమ్మా!—” అని అడిగింది, ఏదో మీద పడబోతున్న విపత్తు యొక్క ఛాయల్ని చూస్తూ.

సార్జెంటు:— ఏయ్, అమ్మాయి!—మీ ఆయ్యవారింట్లో కాసులుపేరు కవబడ్డంలేదు. నువ్వే తీసుండా అని...

“నేనా!.. నేనా... నేను తీశానా!—” అంటూ జలజ, ఆవేదన

తో కూడిన కేకపెట్టింది, అమ్మగారివేపు తిరిగి.

అనుమానంపై ఆమె అరెస్టు అయింది.

నిరపరాధినని ఎన్నివిధాల చెప్పుకున్నా అదంతా అరణ్యోదనమే అయింది.

“పై వాళ్ళింకెవరోస్తారూ...” అని అమ్మగారు.

అదీగాక, అక్కడ చోరీ పోవడం, ఇక్కడ జలజ ప్రయాణం పెట్టుకోవటం— ఇది అమ్మగారి అనుమానానికి మరి బలీయమయింది.

ఆకుకూరలు

అవిసె - ఉప్పి - కరివేప - కామంచి - కాబేజీ - కొత్తిమిరి - కోలపాల - గుంటగలగర - గోగు - చక్రవర్తి - చామ - దింత - చిట్టి - చిలుకకూర - చుక్క - తమలపాకు - తుమ్మి - తోటకూర - దొగ్గిలి - దోస - నీరుల్లి - ఫుదీనా - పొన్నగంటి - బచ్చలి - బలుసు - బొద్ది - మునగ - మెంతి - వేప - సరస్వతి - సీకాయ అనే ముప్పయి ఒక్కరకాల ఆకుకూరల వివరాలు గలవు. ఆకుకూరల ప్రాశస్త్యాన్ని వివరించే చక్కని పీఠికకూడా వున్నది.

పృథికోశం

రెండు అణాలు

పోష్టబిళ్ళలు పంపేది.

ఆంధ్ర భూమి బుక్కుడి పోవేపేరి : మడరాసు,

నరే, పడింది శిక్ష.

‘ఆరుమాసాల కఠినసరకం...’

* * *

కొన్ని నెలలయినాక—

ఒకనాడు మావాడు డెయిలీ పేపరు చదువుతూ ఒక దగ్గర కొచ్చే సరికి బిత్తరవోయాడు.

భార్యని పిలిచాడు.

‘ఇది చూశావా?’

పత్రికలోని వార్త ఇట్లా చదివారు ఇద్దరున్నూ—

మద్రాసు : 7 మే.

‘నేడు ఉదయం ఒక యంత్రవిఫలము కూనవనది పైన లేలినది. ఆ మె ఇటీవల ఒక చోరీకేసులో ఆరునెలలు ఆశ్రయిని ‘జలజ’ అనే ఆమ్మాయిగా పోల్చబడినది. ఆ మె జైలునుండి విడుదలయినప్పటినుంచీ తిండికి లేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టు నిశ్చయింపబడినది.’

మావాడు.—అరేరే, ఎంత పని!

అమ్మగారు:—ఆ!— అంతా దాని ఖర్చు... (అని బుర్ర అడ్డంగా వూపింది.)

* * *

ఈ ప్రసంగం జరుగుతూ వుండగానే మావాళ్ల పదేళ్ళబ్బాయి కేరింతాలుకొడుతూ, తళతళ మెరుస్తూవుండే కాసులుపేరు చేతపట్టుకొచ్చాడు. చప్పట్లు కొట్టాడు. పకపక నవ్వాడు. ‘దొరికిందోయ్, దొరికిందీ!’ అని కూనరాగాలు తీస్తూ, గంతులేశాడు కూడాను.

‘యెక్కడిదిరా నాయనా!...’

అని ఆత్రంతో అడిగారు మావాళ్ళు.

‘నే నోనాడు ఆడుకుందికి తీసుకున్నానే అమ్మా. ఆ మర్నాడు ఇది అవుపించలేదే. కోప్పడతారని చెప్పి నేనెవళ్ళతోనూ చెప్పలేదే. తోటలో ఆడుకుంటుంటే ఇప్పుడు తుప్పలో మెరిసిందే అమ్మా...’

‘వోరి, నీ కడుపుడకా...’ అంటూ పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచింది అమ్మగారు.

నిరపరాధిని జలజను బలిగొన్న ఈ కాసులుపేరును చూచి, మావాడు జలజల దుఃఖబాష్పాలు రాలాడు.

చచ్చి స్వర్గాన వున్న అమ్మాయి కవు జలజకు ఈ తతంగమంతా యేం తెలుస్తుందీ!

* * *

పోట్లకోసం తలమ్ముకున్న పరిచారిక, జలజ ఆమెకు డబ్బులేదు, పలుకుబడి లేదు. ఆమె మాటను సంఘం వినిపించుకోదు, ఆమె దారిద్ర్యానికి విరుగుడులేదు. దారిద్ర్య బాధను ఆమె యిష్టపడి సహించింది. కాని, యింటా ఒంటా లేని దొంగతనం అంటకట్టడంతో ఈ దుష్టప్రపంచం యింతే ననుకున్నది.

తన మాట చెల్లుబడి కావటానికి సావకాశం లేని ఈ లోకంలో తనకు తావులేదని నిశ్చయించింది.

శాస్త్రాలకేం?—రెండు నాలి కల శాస్త్రాలు! నమయానుకూలంగా సంచరించే రాజకీయ వేత్త

లవంటి ఈ శాస్త్రాలు, ముక్కుకి సూటీగా పోదామనుకున్న జలజ వంటి అమాయకలకు సాయపడవు.

ఈ అన్నిటికీ అతీతమైన రక్షణ ఒక్కటే—మృత్యుదేవత ఒడిలో తలదాసుకోవటం.

ఆ పనే చేసి జలజ ధన్యురాలయింది!

కథల పుస్తకాలు

కారుణ్యం	0	4	0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు			
రూప్ టులెట్	0	4	0
—పిల్లలమర్రి బాలకృష్ణ శాస్త్రి			
స్వగతం	0	4	0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు			
కలికి	0	4	0
—బొడ్డు బాపిరాజు			
బ్యాన్యూజీకం	0	4	0
—గుడిపాటి వెంకటచలం			
యవ కథావళి	0	4	0
—వివిధ రచయితలు			
ఇల్లరికం	0	4	0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు			
పాంచజన్యం	0	6	0
—చక్రపాణి			
బడదీసి	0	4	0
—చక్రపాణి			
ప్రిలోచన కవితాజ్ఞా	0	6	0
—చక్రపాణి			

ఆంధ్ర భూమి బుక్ డిపో వేపేరి : మదరాసు.